

Vystoupení V. Filipa na 7. zasedání ÚV KSČM 24. 6. 2017

Vážené soudružky a soudruzi,

dnes je naším hlavním cílem dokončit přípravu na nadcházející podzimní volby, a to přijetím volebního programu. Jako vodítko pro nás bude i návrh na přijetí stanoviska k současné politické situaci. Je zřejmé, že je také nutné rozhodnout některé organizační záležitosti. Je na místě, že se také dnes budeme zabývat tím, jak na podzim po parlamentních volbách přistoupíme k nadcházející prezidentské volbě. Proto je potřeba, abychom si udělali jasno v tom, jaký je názor členské a voličské základny.

Původně jsme měli program přijímat v dubnu, ale VV ÚV KSČM po projednání návrhů, které předložili místopředsedové Dolejš a Skála, rozhodl, že samotný program, ale i jeho propagandistickou verzi bude dopracovávat stínová vláda a vedoucí kandidáti, které v březnu schválilo plénum ÚV KSČM. Od dubna tak proběhlo 5 jednání členů stínové vlády a vedoucích kandidátů a tak společně připravili dnes předložené dokumenty. Na tomto místě bych chtěl poděkovat jak členům stínové vlády, tak vedoucím kandidátům, ale také Miroslavě Moučkové a Ivaně Levé za konečnou korekturu textu.

Při hodnocení loňských krajských voleb jsme pojmenovali, kde byly naše chyby jak před volbami, tak po volbách. **Měli bychom si je připomenout, abychom se jich nedopouštěli.**

Jako radikálně levicová strana se skutečným levicovým programem **oslovujeme voliče někdy nesrozumitelnými, zbytečně květnatými, jindy rádoby filozofickými úvahami** a dlouhými projevy a články plnými cizích slov. Jindy jsou články příliš obecné bez uvedení příkladu, který potvrdí naše hodnocení situace. Přitom náš volič není jen středoškolsky či vysokoškolsky vzdělaný a v levicové politice orientovaný člověk. **Zbývá jediné, musíme svá vystoupení na veřejnosti a komunikaci s voliči upravit tak, aby nám lépe rozuměli a aby my jsme ukázali, že opravdu nejsou tady oni pro nás, ale my pro ně.**

Postupujeme málo sjednoceně. Nyní se jasně ukazuje, jak málo často sjednocujeme své řady, že čtenost Haló novin, ale i našich elektronických médií (webových stránek, facebooku) je dosud malá, četnost členských schůzí je také malá a tím roste významně rozdíl nahlížení na politiku KSČM. **Jen určitá část členské základny je pak srozuměna s tím, že usnesení, ke kterému dospěly volené orgány strany, je výsledek skutečné diskuse a někteří jedinci dokonce vystupují tak, že jejich názor je jediný správný názor komunisty a ignorují schválené dokumenty kolektivních orgánů.** I když je to jen malá část, nemůžeme to podceňovat, protože by to do budoucna vedlo ke snížení efektivnosti naší práce a dalšímu drobení politické scény. **Nejvíce nebezpečné jsou pak výkřiky některých, že oni jsou nositeli těch správných myšlenek a že stranu k tomu nepotřebují. To už je ryzí individualismus a elitářství, které v podstatě papouškuje nepolitickou politiku, která ničí schopnost strany vést masy.**

Podívejte se, jak se daří různým hnutím bez tradice a bez zkušeností, ale i bez důvěry v celé Evropě. **Volič nechce slyšet o historii, ale o dnešku a zítřku, že zítra bude líp a to navíc bez jeho přispění: „ANO – bude líp“ hlásá pan Babiš a neříká jak a pro koho, ale dává naději bez práce, bez vlastního přispění a řada levicových voličů je tomu ochotna věřit. Voliče neodradila ani aféra s korunovými dluhopisy, ani Čapí hnízdo.**

Náš volič od nás chce, abychom byli vyzbrojeni poučkami z psychologie obchodu jako naši protivníci.

Když nás budete volit **tak ti to přinese to**

Když nás budete volit **tak z toho budete mít ono**

Když nás budete volit **tak to vám umožní další**

Ony 3 body je politický obchodní případ ne program politické strany, ale my se musíme odlišit od ostatních právě tím, že zůstáváme skutečnou politickou stranou se skutečným programem. **Jediné poučení, které si z toho musíme vzít, jak program nabídnout.**

Podívejme se na neúspěch levicových stran v Evropě a jejich důvody. Není to víc než čtvrtstoletí, kdy jsme se socialisty souperili o vliv na leviči. Socialisté zvítězili a tím se jim otevřel prostor k obhajování zájmu lidí práce na uhájení pozic sociálního státu. V této době byl sociální stát stále častěji napadán, poměry na trhu práce se vyostřovaly, situace dělníků, zemědělců a většiny lidí závislých na výsledcích své práce se začala zhoršovat a zhoršuje se stále.

Podíváme – li se po Evropě, pak uvidíme širší leviči v útlumu. V Řecku socialisté prohráli poté, co se spolu s pravicovými stranami podíleli na bezprecedentním zadlužování země. Levicové strany v Itálii nejsou vidět a splynuly v cílech, metodách a formách své práce do obhajoby překonaného liberálního modelu. V Nizozemí jsou levicové strany slabé a ve Francii byly nahrazovány romanticky založeným hnutím, nebo spíš loutkou velkého kapitálu. V Německu SPD prohrává jedny zemské volby za druhými. I u našich sousedů v Polsku a v Maďarsku se podařilo levicové síly téměř zcela eliminovat.

Síla sdělovacích prostředků je nám známa. Jejich postupy proti leviči a zvláště pak komunistické, jsou nám známé a nedá se čekat nic jiného než opakování frázi o 50. letech, devastaci a dalších omylech a chybách minulosti. **Taková diskuse nikam nevede. My jsme se s minulostí vypořádali. Nevypořádali se však s ní ti, kteří proti nám stojí. Naše vlastní stranická minulost KSČM za 27 let je bezproblémová, na rozdíl od těch, kteří nás pomlouvají.**

Náš člověk si zaslouží vidět čísla zadlužení země, rodin, srovnání mezd s profesemi v Evropě, s výsledky stavu ve zdravotnictví či v sociální oblasti.

Nevoláme po zrušení živností a jejich zaměstnání. Ti si své příjmy ve své většině zaslouží. Ale nemůže nám být jedno, jakým tempem velké nadnárodní společnosti vysávají naši zemi a okrádají naše dělníky. Nemůže nám být jedno to, co není jedno našim voličům: čím dál nižší úroveň vzdělání, horší úroveň potravin, dostupnost lékařské péče pro všechny a právo na důstojné stáří.

Mladé oslovme kvalitním vzděláním, výstavbou bytů, dobrou mzdou za dobrou práci. Rodiče školkami a kvalitou pedagogů, zdravotnictvím s jednou pojišťovnou pro celou rodinu a dostupnými byty. Seniory oslovme tím, že mají právo na lékařskou péči a dostupnými způsoby k prožití klidného stáří. Tak byl totiž původní průběžný systém nastaven a naším cílem je to dobré obnovovat. Jak vidíte na mnoha příkladech, často se znovu zavádí to, co jsme řadu let prosazovali či co zde řadu let fungovalo.

Výzev k Czechxitu je v poslední době celá řada. Nás zajímá, zda smlouvy, za kterých dali čeští občané souhlas s připojením k EU, ještě vůbec platí a co bude dál. Jistě záležet bude na tom, jak se podaří Angličanům uspět v právě zahájeném jednání s EU. Právě to bude mít vliv na další země.

Britský tisk píše, že opozice nechce neúspěšnou premiérku shodit se sedla. Dávají si na čas, protože Ti, kdo vystoupili nedávno proti Cameronovi jako první, jsou již v propadlišti dějin. Její hlavní soupeř Jeremy Corbyn labouristický vůdce se pomalu dostává do hry. Objímá se s hasiči po smrtícím požáru anglického věžáku.

Vážené soudružky a soudruzi,

ano scházíme se dnes v období mimořádně komplikované mezinárodní situace i složité situace vnitropolitické. Jsme tu především ale proto, abychom si stanovili **konkrétní cíle pro nadcházející období**. To znamená, že nejprve je nezbytné se shodnout na charakteristice období, ve kterém se nacházíme, zhodnotit vlastní možnosti a definovat reálné cíle. Máme dnes schválně s čím, ke komu a jakým způsobem je třeba akcentovat naši volební kampaň. Tu pak musíme vést pravdivě a jazykem odpovídajícím době a především srozumitelným naší zájmové skupině voličů, K těmto tématům očekávám dnešní diskusi především.

Před rokem jsem ve svém vystoupení na našem IX. sjezdu nastolil otázku přirozeného partnerství naší strany v souvislosti s vytvářením možných povolebních koalic a především kardinální otázku, zda je možné i to, aby KSČM vyhrála volby. Zdůraznil jsem nezbytnost volby strategie a taktiky předvolební kampaně a nutnost uložit si reálné **aktuální úkoly k získání dalších voličů**. Jistě bude zapotřebí aktualizovat výzvu „Každý získej ještě alespoň další voliče navíc - než se ti podařilo v minulých volbách“, protože takovým výzvám naše členská základna rozumí a historicky se osvědčilo, že dokáže tyto záměry osobní agitací také úspěšně realizovat. Usilujme o to, aby se co nejvíce voličů zúčastnilo voleb.

Naše předvolební agitace musí vycházet z respektování základních principů, které naše strana dlouhodobě zastává. V rámci mezinárodní situace nemůžeme mlčet k aktům agrese, k nerespektování suverenity států a zejména k nerespektování mezinárodních institucí a orgánů OSN. Neváhejme i nadále okamžitě hlasitě podrobit kritice vyjádření našich ústavních činitelů, kandidátů na prezidenta i jiných politických stran a hnutí, pokud jsou s uvedenými principy v rozporu. Jsem hluboce přesvědčen, že náš volič tyto signály velmi pečlivě vnímá a že podstatnou měrou ovlivní jeho rozhodování při volbách.

Není snad jediný subjekt, který by nevyužil příležitosti, aby se negativně o komunistické výrazně straně nevyjádřil a pokusil se tak levnou cestou získat přízeň a především publicitu v privátních médiích, jejichž posláním je ve většině případů právě šíření antikomunismu. **Paradoxem při tom zůstává, že naší straně předhazují nedostatek demokracie právě ty subjekty, které jsou samy zmítány tendencemi popírajícími vnitrostranickou demokracii způsoby hraničícími s prvky fašizujícími**. Je jim v trnem v oku především naše jednota v zásadních otázkách. A když takoví jako je třeba pan Drahoš musí přiznat, že v naší straně je garantována pluralita názorů, tak to zase použijí jako argument, proč prý komunisté do vlády nepatří. Nabízí se proto otázka - **Co mají všichni ti, které jsem teď jmenoval společného? Co je spojuje v jejich tažení proti nám? Odpověď je nabílední - je to strach z komunismu.**

Platí totiž více než kdy jindy, že Evropou, ale dnes už ne jen Evropou, ale celým světem obchází strašidlo komunismu a úspěšně bychom mohli parafrázovat, kdo všechno se dnes „ke svatě štvanci na toto strašidlo“ spojil.

Soudruzi a soudružky,

a to je právě ta výzva doby, o které hovořím, výzva, na kterou je třeba z naší strany se vši rozhodností reagovat! **Vystupujme ve volební kampani jako hrdá, svéprávná a sebevědomá strana, vyzbrojená historickou zkušeností a vědeckou metodologií.**

Nebyli jsme to přece my, kdo způsobil rozčarování voličů. My jsme nehradili svá volební hesla a program kupčením za účast našich zástupců ve vládě! My jsme se za celou dobu naší existence na české politické scéně přece nijak nepodíleli na divoké privatizaci formou rozkrádání všelidového majetku, ani na církevních restitucích. Hlasy našich poslanců jsme v parlamentu vždy usilovali o to, abychom zabránili nejhoršímu. Škoda jen, že hlasů jsme tehdy neměli více! Čelíme vzniku jiných politických subjektů, které zakládají někteří z těch, kteří v době, kdy byli zaměstnáni, nic proti současnému stavu na svých postech nedělali, nezabránili devastaci a teď kritizují, kam ten který resort, zejména vnitra a obrany, dospěl. Přitom právě naši odborníci upozorňovali po celou dobu na zhoršování situace, na nedostatky v řídicí a organizační práci, na nenaplňování cílů v obraně a bezpečnosti naší země. Jsem rád, že je ale hodně těch, kteří po skončení výkonu služby se vrací pro členské průkazy a pomáhají v místech bydliště se stranickou prací a obnovují naši členskou základnu a její další efektivní práci. Nabízíme těm, kteří chtějí skutečně pomoci se změnou situace, aby na místo organizování dalších stran a hnutí využili naši širokou členskou základnu a zapojili se do naší práce, případně, pokud takový subjekt vznikne, aby rozšířil SPaS a pomohl s komunálními a senátními volbami v roce 2018.

Dobře víme, co která vláda činila či nečinila, jak a kdo a pro co v parlamentu hlasoval. Snad jen proto někteří vykřikují, že s komunisty se nemluví – abychom svoji objektivní pravdu nemohli prezentovat z očí do očí ve veřejné diskusi!

Chtějí nás umlčet - abychom nemohli národu osvětlit, kdo a co stojí za zánikem celých průmyslových odvětví, za špatným stavem českého zdravotnictví, školství, proč mají celé skupiny zaměstnanců - například řidiči autobusů, učitelé, někteří lékaři a zdravotní sestry a další profese mimořádně nízké platy, co je příčinou nízkých důchodů a neustále se posunující hranice odchodu do starobního důchodu? Nebojme se říct, že jsou to výsledky amatérských postupů a hazardních praktik našich politických konkurentů, kteří se neomaleně chopili správy veřejných záležitostí. Vedli republiku nikoliv s cílem jejího rozvoje a prosperity, nýbrž v zájmu profitu úzké skupiny preferovaných! V tomto kontextu neudivuje nedávné prohlášení předsedy ODS Petra Fialy, že je pro něj „*účast komunistů ve vládě pád na politické dno*“. Žel, i někteří naši k takovým pádům přispívají a uzavírají koalice na místní úrovni (Ostrava – Vítkovice) právě s ODS, která byla a je dosud symbolem největší korupce v ČR.

Nebojme se poukázat na to, že my na rozdíl od ostatních politických stran a hnutí politickou práci neděláme ve prospěch té menšiny, která usiluje přisvojit si výsledky práce ostatních (mnohdy i práce celých generací)! My totiž svoji **politiku realizujeme v pravém slova smyslu s lidmi a pro lidi!** A to pro drtivou většinu lidí naší vlasti. Program KSČM je program pro většinu.

A taky musíme zdůrazňovat, že stát nechápeme jako firmu. Firma má přinášet zisk svým majitelům, zatímco **správa státu má přinášet přijatelný život lidem, kteří v něm žijí.**

To vše potřebujeme sdělit našim voličům tak, aby nám rozuměli. **Nám komunistům vlastním způsobem, tj. osobní agitací!** Dále musíme využívat moderní komunikační prostředky, řadu věcí jsme zvládli, je však ještě hodně toho, co je možné zlepšit.

Pozor na jednu **historickou zkušenost a poučení z ní. Současný nadnárodní kapitál nepotřebuje heslo proletářů.** Buržoazie, bez ohledu na národní původ, se naprosto samozřejmě spojuje v nadnárodní korporace a skupiny vlivu za účelem dosahování maximálních zisků, a to bez ohledu na státní hranice. Privatizuje si jednotlivé státy a politická zřízení ke svému užitku. **Nynější kapitalisté si už nepotřebují například stavět ke svým fabrikám silnice a vodní kanály jako Baťa.** Přisvojili si stát a k jejich továrnám a čapím hnízdům se dnes staví cesty z veřejných zdrojů.

Kapitalismus přešel do vyššího, pro jeho zisky dokonalejšího stadia. Média proti jeho praktikám nevystupují, protože buržoazie si je prostě koupila a vnutila jim své vlastní zadání. Do nekonečna je národu vnučován názor, že ti nejbohatší z bohatých kapitalistů, které si má lid zvolit,

aby mu vládli, jsou nejvhodnějšími kandidáty, protože již krást nepotřebují. Za pomoci hesel typu „Všeci kradnú“ je vina za korupci a rozkrádání majetku státu sváděna na jiné. Ale přisvojování si výsledku práce většiny na její úkor a zneužívání státních funkcí ve prospěch vlastních firem přece zločinem zůstává! Paradoxem je, že ti nejbohatší se snaží vyhnout zavedení progresivní daně a stávající daňové povinnosti se vyhýbají způsoby na hraně nebo dokonce za hranicí legality.

V našich podmínkách je evidentní, jak je v tomto ohledu uváděn do praxe osvědčený princip „rozděl a panuj“. Skupinu lidí práce usilují rozdělit tím, že jsou cíleně zdůrazňovány rozdíly mezi zaměstnanci a živnostníky při zakrývání toho, co mají obě skupiny společné – svoji závislost na majitelích továren, montoven a výrobních podniků. Dnešní využívání pracovní síly nespočívá v soustředění velkých počtů zaměstnanců na jednom místě. Řada činností je prováděna najatými silami - na základě smlouvy. A touto smluvní stranou jsou zpravidla živnostníci nebo rodinné firmy, využívající pracovní síly vlastních rodinných příslušníků. A takoví pracovníci se za dělníky nepovažují, snaží se od nich odlišit a způsobem života co nejvíce napodobit ty, kteří jim zadávají práci – ovšem bez reálné šance dostat se na jejich úroveň.

V těchto souvislostech nemohu nezpomenout básníka Jana Nerudu, který podal výstižnou charakteristiku příslušníka skupiny, o které hovořím. Napsal: *Sám jsem dělníkem, z třídy dělnické, koho dělník nesprávně považuje za pána a pán pak správně za dělníka.*

Obdobná situace je na vesnicích, kde vazba rolníků – těch, kteří dosud nepodlehli konkurenci velkých agrárních korporací - na panující třídu je regulována formou závislosti na dotacích. Ty jsou sice poskytovány z veřejných prostředků, ale za využití propagandistických nástrojů způsobem, který potlačuje jakoukoliv nezávislost.

Soudruzi a soudružky,

v rámci naší předvolební kampaně je nezbytné, **abychom správně rozpoznali, koho má náš program oslovit.** Jsou to všichni ti, kteří se na trhu práce fakticky účastní prodejem své vlastní pracovní síly. Nejedná se přece jen o zaměstnance, ale o všechny živnostníky, samostatně hospodařící rolníky, o tzv. svobodná povolání – tedy o ty, které ve zmíněném nerudovském pojetí pán správně pokládá za dělníka. Je třeba přispět k posilování jejich uvědomování a trpělivě jim vysvětlovat zrádnost vábníček zaznívajících s železnou pravidelností před každými volbami ze strany nově vzniklých stran a hnutí. Tyto subjekty krátce po volbách, jakmile splní svůj účel, buď přímo zaniknou, rozpadnou se, nebo dají otevřeně najevo svoji pravou podstatu. A přece se při každých volbách najde značný počet voličů i z našeho elektorátu, který podlehe masivní antikomunistické kampani a naši stranu nevolí. Protože ale nechce volit ty strany, které se svojí účastí na vládě už zkompromitovaly, hledá kompromis. Znovu a znovu se pak stává obětí pasti stejného typu: Věci veřejné, TOP 09, Strana zelených, Hnutí ANO, ÚSVIT, Strana práv občanů, Strana živnostníků a podobně. Postavme se zásadně proti masivní masáži veřejnosti o tom, že politické strany jsou přežitkem. Připusťme, že se přežily některé formy komunikace, ale ne princip členství a angažovanosti v politické straně. V tomto kontextu poukazují např. na církve. Ty debatu (navzdory klesajícímu počtu věřících) nikdy nepřipustily. Přizpůsobily novým podmínkám své metody práce – např. vznikl televizní kanál katolické církve a již dnes by co skladby programů a jejich náplně mohl sloužit jako ukázkový příklad řemeslně dovedně prováděné agitace.

KSČM je sebevědomá suverénní strana a zaslouží si obnovení důvěry u nejširších vrstev občanů. Náš program je programem pro většinu a my s ním můžeme uspět.

Autor:

Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM

Zdroj:

Mediální úsek ÚV KSČM

(Barevné zvýraznění Aleš Růčka)